

Chambre des Représentants

25 MARS 1952.

PROPOSITION DE LOI

portant modification à l'arrêté du Régent du 5 octobre 1948 approuvant le texte des lois coordonnées sur les pensions de réparation.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Aux termes de l'article 25 des lois coordonnées sur les pensions de réparation, la pension des veuves qui contractent un nouveau mariage est supprimée à partir du premier jour du trimestre qui suit le remariage.

Cette disposition paraît peu équitable. Elle a, de plus, des conséquences peu désirables du point de vue social et moral.

Le droit des veuves à la pension ne trouve pas sa source dans l'état de besoin. La pension est, en effet, allouée quel que soit l'état de fortune de la veuve. La pension est une compensation forfaitaire consentie en tout état de cause, afin que toute veuve ait un minimum de base d'existence quels que puissent être les changements intervenus dans ses ressources.

Qu'est-ce qui justifie, dès lors, la suppression totale de la pension en cas de remariage ?

Bien des veuves qui se remarient, le font avec l'espoir de rétablir envers leurs enfants une autorité paternelle dont l'absence se fait cruellement sentir. Doit-on dire qu'en le faisant, elles portent atteinte à la mémoire de leur mari défunt ? Nul ne songera à faire reproche à une mère de vouloir se recréer un foyer et donner à ses enfants un soutien moral indispensable.

Le motif de la suppression ne peut donc être l'indignité de la mère remariée.

On peut toutefois soutenir que, trouvant un nouvel appui et de nouveaux moyens d'existence dans sa nouvelle union, la veuve doit être privée de sa pension qui retombe dans son entièreté sur la tête de ses enfants. C'est ce que décide la loi actuellement en vigueur. En admettant même cette thèse, on ne peut justifier pourquoi la veuve ne recouvre pas son droit à la pension en cas de nouveau veuvage, de divorce ou de séparation de corps et de biens. C'est pour-

Kamer der Volksvertegenwoordigers

25 MAART 1952.

WETSVOORSTEL

tot wijziging van het besluit van de Regent van 5 October 1948 houdende goedkeuring van de tekst der samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Luidens artikel 25 der samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen, wordt het pensioen van de hertrouwde weduwen afgeschaft vanaf de eerste dag van het kwartaal na het nieuwe huwelijk.

Die bepaling lijkt weinig billijk. Zij leidt, bovendien, tot weinig gewenste gevolgen in maatschappelijk en zedelijk opzicht.

De oorsprong van het recht der weduwen op pensioen ligt niet in de staat van behoefte. Het pensioen wordt, inderdaad, toegekend zonder rekening te houden met de vermogenstoestand van de weduwe. Het is een forfaitaire vergoeding die in ieder geval wordt toegekend, opdat de weduwe over een basis van levensminimum zou kunnen beschikken, welke wijzigingen zich ook in haar inkomsten mogen voorgedaan hebben.

Waardoor wordt de volledige afschaffing van het pensioen in geval van tweede huwelijk dan gewettigd ?

Er zijn heel wat weduwen die hertrouwen met de hoop ten overstaan van hun kinderen het vaderlijk gezag te herstellen, waarvan het gemis ten zeerste gevoeld wordt. Mag men beweren dat zij daardoor afbreuk doen aan de nagedachtenis van hun overleden echtgenoot ? Niemand zal er aan denken een moeder het verwijt toe te sturen dat zij opnieuw een gezin wil stichten en aan haar kinderen de onontbeerlijke morele steun wil verlenen.

De onwaardigheid van de hertrouwde moeder mag dus geen reden zijn tot afschaffing.

Men kan echter aanvoeren dat de weduwe in haar nieuw huwelijk een nieuwe steun en nieuwe bestaansmiddelen vindt en dat zij derhalve moet beroofd worden van het pensioen dat volledig op haar kinderen neerkomt. Dat wordt zo beslist door de thans toegepaste wet. Zelfs indien men deze stelling aanneemt, dan kan men niet verklaren waarom de weduwe haar recht op pensioen niet terugkrijgt ingeval zij opnieuw weduwe wordt, in geval van scheiding

G.

quoi la présente proposition tend à rétablir, dans les trois cas, le droit de la veuve à la pension en son entièreté.

C'est d'ailleurs le principe admis par la loi du 28 juillet 1926 et par l'arrêté royal du 11 août 1933 qui enlèvent aux veuves qui se remarient le bénéfice de la pension mais le leur rend en cas de nouveau veuvage.

La suppression de la pension de la veuve remariée a une conséquence tellement courante qu'elle est de notoriété publique : pour ne pas perdre leur pension, bien des veuves vivent en concubinage plutôt que de contracter une union légale.

C'est pourquoi la présente proposition tend à accorder une pension réduite à 50 % au cas où la veuve remariée n'a pas d'enfants ou a des enfants de plus de 21 ans.

Au cas où la veuve a des enfants en dessous de cet âge, ce sont ceux-ci qui auront le bénéfice entier de la pension. Au moment où le dernier d'entre eux aura atteint 21 ans, la veuve redeviendra bénéficiaire soit de la pension entière, soit d'une pension réduite à 50 % selon qu'elle est dans un état de nouveau veuvage, de divorce ou de séparation de corps et de biens, ou qu'elle est dans les liens d'un nouveau mariage.

uit de echt of van tafel en bed. Daarom strekt dit voorstel er toe, in de drie gevallen, het recht van de weduwe op het volle pensioen te herstellen.

Dat beginsel wordt trouwens aangenomen door de wet van 28 Juli 1926 en door het Koninklijk besluit van 11 Augustus 1933 waarbij aan de hertrouwende weduwen het voordeel van het pensioen wordt ontnomen, doch teruggegeven ingeval zij opnieuw weduwe worden.

De afschaffing van het pensioen der hertrouwde weduwe leidt tot zo'n alledaags gevolg dat het algemeen bekend is : om hun pensioen niet te verliezen leven vele weduwen in concubinaat, veeleer dan een nieuw wettelijk huwelijk aan te gaan.

Derhalve heeft dit wetsvoorstel ten doel een tot op 50 % teruggebracht pensioen toe te kennen ingeval de hertrouwde weduwe geen kinderen of kinderen boven 21 jaar heeft.

Ingeval de weduwe kinderen heeft, die jonger zijn dan bedoelde leeftijd, hebben zij het volle genot van het pensioen. Op het ogenblik, waarop het jongste van deze kinderen 21 jaar bereikt zal hebben, verkrijgt de weduwe opnieuw het voordeel, hetzij van het volle pensioen, hetzij van een tot op 50 % teruggebracht pensioen, naargelang zij opnieuw weduwe, uit de echt of van tafel en bed gescheiden is, of een nieuw huwelijk heeft aangegaan.

L. TIMMERMANS.

PROPOSITION DE LOI

Article unique.

L'article 25 de l'arrêté du Régent du 5 octobre 1948 approuvant le texte des lois coordonnées sur les pensions de réparation est remplacé par le texte suivant :

« La pension des veuves qui contractent un nouveau mariage est modifiée de la façon suivante :

» a) s'il n'y a pas d'enfants au-dessous de 21 ans, la veuve remariée touchera une pension réduite à 50 % de la pension complète; toutefois, elle retrouvera le bénéfice de la pension complète dans le cas d'une séparation légale ou d'un nouveau veuvage.

» b) s'il y a des enfants, la pension complète sera versée aux enfants jusqu'à ce que le plus jeune ait atteint l'âge de 21 ans; après cette date, la veuve aura à nouveau droit à une pension, soit réduite, soit complète, selon qu'elle sera à ce moment soit mariée, soit veuve ou légalement séparée. »

20 mars 1952.

WETSVOORSTEL

Enig artikel.

Het artikel 25 van het besluit van de Regent van 5 Oktober 1948 houdende goedkeuring van de tekst van de samengeoördende wetten op de vergoedingspensioenen wordt vervangen door volgende tekst :

« Het pensioen van de hertrouwende weduwen wordt gewijzigd als volgt :

» a) Wanneer er geen kinderen zijn onder 21 jaar, ontvangt de hertrouwde weduwe een pensioen, verminderd tot 50 % van het volledig pensioen; nochtans verkrijgt zij opnieuw het voordeel van het volledig pensioen in geval van wettelijke scheiding of nieuw weduwschap;

» b) Wanneer er kinderen zijn, wordt het volledig pensioen uitbetaald aan de kinderen totdat het jongste de leeftijd van 21 jaar bereikt heeft; na die datum, heeft de weduwe opnieuw recht op een pensioen, hetzij beperkt, hetzij volledig, naargelang zij op dat ogenblik gehuwd, weduwe of wettelijk gescheiden is. »

20 Maart 1952.

L. TIMMERMANS,
G. GLINEUR,
T. DEJACE.